

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Coreografiant gustos populistes

La història. Nova York, segle XIX. Phineas T. Barnum, emprenedor imaginatiu, inventa un teatre popular, on dones i homes marginats per les peculiaritats físiques segons els canons establerts, demostren les seves habilitats artístiques.

Les formes. Hollywood està decidit a reviscolar el 'musical'. Si l'any passat *La La Land* guanyava taquilles i Òscars, ¿per què no tornar a fer-ho avui? És la pura lògica crematística d'una indústria dedicada a l'entreteniment a granel. Per tant, la biografia de Phineas Barnum, ambició empresari que va aixecar el Barnum & Bailey Circus, venia com anell al dit pel projecte fet realitat: *El Gran*

Showman (*The Greatest Showman*). Amb els mateixos guionistes de *La La Land*, el neòfit director australià Michael Gracey (Sydney, 1984) juxtaposa escenes brillants sacsejades amb coreografies a l'engròs per impressionar retines i sentiments d'un públic adolescent i familiar. A la sessió que vaig assistir, l'adult solitari de la sala estava més pendent del mòbil per veure si Junqueras sortia de la premsa; que no pas en comprovar si Barnum finalment se'n sortia de tirar endavant amb el seu soca-

rrimat circ de frikis orgullosos. La barreja del circ mediàtic i del circ melodramàtic. Sigui com sigui, el món del circ, tanmateix, acostuma a destil·lar ferum a fulletó ranci. Així, *El gran Showman* vindria a ser la versió edulcorada, tova, de la clàssica i gens ni mica amable *La parada de los monstruos* (1932) de Tod Browning, o quan els monstres, als

diferents, no els queda més remei que ser-ho. A base de seqüències d'un popularisme fulletonesc, l'enfrontament visceral entre circ i òpera, deixa al descobert les martingales populistes d'un relat que busca confondre espectacle i reivindicació. A tot això, Hugh Haggman se les pela cantant i ballant. Temible seductor

El gran showman

Director:
Michael Gracey.

Intèrprets:
Hugh Haggman,
Michelle Williams, Zac Efron, Zendaya.
USA, 2017. 105'.

JCA Alpicat,
Majestic Tàrrrega

ombrívol.

El fons. Compte amb els salvadors que fan negoci personal salvant-nos.

La imatge. Els frikis del circ tot plantant cara als burgesos de l'òpera que els abominen.

La frase. 'El únic límit de una persona és su imaginació', sosté la soprano del bel canto. Havia entès que el límit és respectar els altres. No?

La recomanació. Interessades. i interessats en històries de circ, on el més gran espectacle està per arribar.